

Skutkovou podstatu přestupku §§ 16 a 22 živn. ř. shledal úřad I. stolice v tom, že st-l vždy v pondělí, ve středu a v pátek provozuje periodickou dopravu osob na trati B.—Br., nemaje k tomu potřebné koncese. V odvolání podaném proti trestnímu nálezu I. stolice namítal st-l, že se přestupku kladeného mu za vinu nedopustil, tvrdě a dokládaje, že jezdí jen na objednávku. V nař. rozhodnutí vyslovil žal. úřad, že skutková podstata přestupku přičítaného st-li k vině je zjištěna, poněvadž jezdí pravidelně třikrát týdně (v pondělí, ve středu a v pátek), a že k obraně st-le, že jezdí pouze na objednávku, nelze přihlížeti, poněvadž ze svědeckých výpovědí jasně vysvítá, že tyto objednávky zněly vždy pouze na dny, ve kterých pravidelně do Brna jezdí. Je tedy nař. rozhodnutí založeno na právním názoru, že doprava osob spadá pod pojem periodické dopravy osob podle § 15 bodu 3 živn. ř. již tehdy, je-li prokázáno, že se děje pravidelně několikrát v týdnu, a že pro otázku, jde-li o periodickou dopravu osob, je nerozhodno, děje-li se tato doprava výlučně na předcházející objednávku čili nic. Stížnost, stojíc naproti tomu na stanovisku, že periodická doprava osob předpokládá pevně stanovený jízdní řád, pevně stanovený jízdní tarif, neurčitý počet zákazníků a pevně stanovenou trať, namítá, že st-l se přestupku nedopustil, poněvadž nejezdí podle jízdního řádu, jeho odjezd a příjezd je naprosto nepravidelný a řídí se podle objednávek, a jízda neděje se pro neurčitý počet osob, nýbrž pouze pro ty, kdo si st-le k té které jízdě zjednají. Jezdí-li st-l za těchto okolností na objednávky, které bývají obyčejně v pondělí, ve středu a v pátek, není podle názoru stížnosti skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu dána.

Nss uznal stížnost odůvodněnou.

Již v nál. Boh. A 7208/28 vyslovil nss právní názor, že není periodickou dopravou osob ve smyslu § 15 bodu 3 živn. ř., jestliže doprava děje se na určité trati v určitých obdobích jen se zřetelem na předchozí objednávku určitých osob, a není tudíž dopravní prostředek k dispozici komukoli. Totéž stanovisko zaujal nss v nál. Boh. A 8184/29. Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě. Vyslovil-li žal. úřad v konkrétním případě, že pro posouzení otázky, jde-li o periodickou dopravu osob, je nerozhodné, děje-li se doprava na předchozí objednávku, a že rozhodným jest jedině, jde-li o dopravu v určitých obdobích, založil nař. rozhodnutí na nesprávném právním názoru.

#### Č. 11.404.

**Živnostenské právo (Slovensko): \* Promlčení přestupků živn. zák. č. 259/1924 Sb. nastane také tehdy, když v řízení již zahájeném nebylo šest měsíců pokračováno.**

(Nález ze dne 6. září 1934 č. 16.542.)

V ě c: Jakub R. v B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek živn. zákona.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem okr. úřadu v Bardejově z 18. prosince 1930 nebyl st-l uznán vinným přestupkem neoprávněného čepování lihovin (§ 36 zák. č. 259/1924 Sb.) a byl od žaloby a jejích následků podle § 155 policej. trestního řádu osvobozen.

Na odvolání zástupce veřejné žaloby uznal žal. úřad nař. rozhodnutím st-le vinným přestupkem § 36 živn. zák. č. 259/1924 Sb., který spáchal tím, že v r. 1930 v B. neoprávněně čepoval lihoviny ve svém obchodě, a odsoudil ho proto na základě lit. a) § 227 živn. zák. k pokutě 100 Kč, pro případ nedobytnosti k 10dennímu uzamčení.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí zabýval se nss nejprve námitkou vytýkající, že nař. rozhodnutím byl st-l uznán vinným a odsouzen pro přestupek, který byl promlčen, neboť po vynesení rozsudku I. stolice, t. j. od 18. prosince 1930, v dalších 6 měsících nebylo proti st-li učiněno žádné opatření aneb usnesení pro trestný čin, jehož se podle udání dopustil, a nastalo proto uplynutím šestiměsíční lhůty promlčení trestního řízení ve smyslu ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879 ve spojitosti s ustanovením § 108 zák. čl. V:1878. O této námitce uvážil nss toto:

Podle § 165 zák. čl. XVII:1884 vztahovala se všeobecná ustanovení zák. o přestupcích též na přestupky, jež podle cit. zák. živn. byly stíhány peněžitou pokutou neb uzamčením aneb oběma těmito druhy trestů. Platilo tedy i pro tyto přestupky až do účinnosti zák. z 10. října 1924 č. 259 Sb., kterým byl vydán nový živn. zákon pro území Slov. a Podk. Rusi (§ 253 tohoto zák.), ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879, podle něhož možnost zahájit trestní řízení, pokud zvláštní zákon něco opačného neustanovuje, promlčí se v 6 měsících, vyměřený trest však v jednom roce. Toto ustanovení přestupkového zákona platí nejen pro zahájení trestního řízení, nýbrž i pro další jeho fáze, jak nss vyslovil v četných nálezech, na př. v nál. Boh. A 5004/25 a 6503/27. Nastalo tedy promlčení přestupků uvedených v § 165 zák. čl. XVII:1884 nejen tehdy, když nebylo trestní řízení v šestiměsíční lhůtě stanovené v § 31 zák. čl. XL:1879 zahájeno, ale i tehdy, když v řízení včas zahájeném nebylo 6 měsíců pokračováno, arci pokud zvláštním zákonným předpisem nebylo stanoveno jinak.

Nový živn. zákon pro Slov. a Podk. Rus č. 259/1924 Sb. ustanovuje v § 237, že promlčením zanikne vyšetřování a trest těch přestupků živn. zák., které se nemají projednávat podle všeobecného zák. trestního, nebyl-li přestupník do 6 měsíců ode dne spáchaného přestupku vzat do vyšetřování. Podle této právní normy může nastati promlčení živn. přestupku jen tehdy, nebylo-li trestní řízení v šestiměsíční lhůtě ode dne spáchaní přestupku zahájeno; o promlčení přestupku v průběhu trestního řízení, jež ve lhůtě promlčecí zahájeno bylo, není v cit. novém zákoně živn. vůbec zmínky. Ježto však všeobecná ustanovení zák. čl. XL:1879 o přestupcích platí i pro přestupky zák. č. 259/1924 Sb., pokud ovšem z tohoto zák. nebo z jiné právní normy neplyne opak, sluší použití i na tyto přestupky ustanovení § 31 zmíněného zák. o přestupcích, »pokud zvláštní zákon něco jiného neustanovuje.« O tom, zdali a za jakých podmínek nastává promlčení živn. přestupků, jestliže řízení v promlčecí lhůtě bylo sice zahájeno, avšak nebylo v něm po určitou dobu pokračováno, není — jak již řečeno — v zák. č. 259/1924 Sb.

žádného předpisu a sluší proto v tomto směru použití ustanovení § 31 přestup. zák. i na přestupky cit. nového zák. živn. pro Slov. a Podk. Rus. Podle toho nastane promlčení přestupků zák. č. 259/1924 Sb. také tehdy, když v řízení již zahájeném nebylo 6 měsíců pokračováno.

Ježto pak zák. čl. XL:1879 nemá zvláštních ustanovení o tom, kterými skutečnostmi se promlčení přerhuje, platí v tomto směru se zřetelem na ustanovení § 12 přestup. zák., pokud jde o promlčení, ustanovení § 108 zák. čl. V:1878, podle něhož přerhuje se promlčení usnesením neb opatřením soudním, jež směřuje proti pachateli, počíná však znova dnem tohoto usnesení neb opatření. Z těchto ustanovení v souvislosti s 2. odst. bod 3 § 204 policejního trestního řádu č. 65.000/1909 (R. T. 136/1909), podle něhož má apelační úřad hleděti z úřední povinnosti k tomu, není-li tu důvod vylučující zahájení trestního řízení, plyne, že je zákonnou povinností úřadu přezkoumávajícího rozsudek nižší stolyce, aby přihlížel k tomu, není-li přestupek, o který jde, se zřetelem na cit. ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879 promlčen. Poněvadž od doby, kdy veřejný žalobce podal odvolání proti osvobozujícímu rozsudku I. stolyce, tedy patrně od 8. ledna 1931 do vydání nař. rozhodnutí z 27. ledna 1932, jež bylo st-li doručeno dne 25. února 1932, nebylo podle jednacích spisů vydáno žádné usnesení neb opatření, které by běžící promlčecí lhůtu mohlo přerušiti, vytýká stížnost důvodně, že nastalo podle § 31 zák. čl. XL:1879 promlčení přestupku § 36 zák. č. 259/1924 Sb. kladeného st-li za vinu, a že proto nař. rozhodnutí, odsuzující st-le za tento přestupek, je v rozporu se zákonem.

Z těchto důvodů musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss.

#### Č. 11.405.

**Samospráva okresní. — Řízení před nss-em:**  
**I. Jednotlivý člen okr. výboru a okr. zastupitelstva není legitimován ke stížnosti do rozhodnutí min. vnitra z důvodu, že jím byla porušena autonomní práva okr. výboru nebo zastupitelstva. — II. Okolnost, že okr. zastupitelstvo učinilo usnesení o vydání, které vyžaduje schválení min. vnitra, že pojalo příslušnou položku do rozpočtu a že tento rozpočet byl zem. výborem schválen, neopravňuje okr. výbor, aby — dokud nedojde schválení min. vnitra, činil výplaty v mezích oné položky.**

(Nález ze dne 7. září 1934 č. 16.407.)

Věc: Zoltán F. v B. proti ministerstvu vnitra o paušalování diet členů okresního zastupitelstva, výboru a komisí a o zálohy na diety.

Výrok: Stížnost do rozhodnutí č. 38.974/31 odmítá se pro nepřípustnost.

Stížnost do rozhodnutí č. 46.204/31 zamítá se pro bezdůvodnost.

Důvody: Okresní zastupitelstvo v Berehově usneslo se ve schůzích dne 31. května 1929 a 26. listopadu 1930 na paušalování výloh členů okr. zastupitelstva, výboru a okr. komisí. Min. vnitra v dohodě s min. fin. výnosem ze 17. srpna 1931 č. 38.974 usnesení to podle §§ 62 a 71 odst. 1 zák. č. 125/27 Sb. neschválilo.